NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY (EU) č. 1296/2013

ze dne 11. prosince 2013

o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) a o změně rozhodnutí č. 283/2010/EU, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 46 písm. d), článek 149, čl. 153 odst. 2 písm. a) a čl. 175 třetí pododstavec uvedené smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([1]),

s ohledem na stanovisko Výboru regionů ([2]),

v souladu s řádným legislativním postupem ([3]),

vzhledem k těmto důvodům:

(1) V souladu se sdělením Komise ze dne 29. června 2011 nazvaném „Rozpočet – Evropa 2020“, které doporučuje racionalizovat a zjednodušit nástroje Unie pro financování a posílit jejich zaměření na přidanou hodnotu Unie a na dopady a výsledky, se tímto nařízením zavádí program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (dále jen „program“) s cílem zajistit pokračování a rozvoj činností vykonávaných na základě rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1672/2006/ES ([4]), nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ([5]), prováděcího rozhodnutí Komise 2012/733/EU ([6]) a rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 283/2010/EU, jímž byl zřízen evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování ([7]) (dále jen „nástroj mikrofinancování“).

(2) Evropská rada na svém zasedání dne 17. června 2010 potvrdila návrh Komise ohledně strategie Evropa 2020 pro zaměstnanost a inteligentní a udržitelný růst podporující začlenění (dále jen „strategie Evropa 2020“), který stanoví pět hlavních cílů (včetně takových, jež se týkají zaměstnanosti, boje proti chudobě a sociálnímu vyloučení, a vzdělávání) a sedm stěžejních iniciativ, které představují ucelený rámec politiky pro nadcházející desetiletí. Závěry Evropské rady obhajovaly úplnou mobilizaci vhodných nástrojů a politik Unie na podporu dosažení společných cílů a vyzvaly členské státy, aby rozšířily své koordinované postupy.

(3) V souladu s čl. 148 odst. 4 Smlouvy o fungování Evropské unie (dále jen "Smlouva o fungování EU") přijala Rada dne 21. října 2010 hlavní směry politik zaměstnanosti, které společně s hlavními směry hospodářských politik členských států a Unie přijatými v souladu s článkem 121 Smlouvy o fungování EU tvoří integrované hlavní směry strategie Evropa 2020. Program by měl přispět k dosahování cílů strategie Evropa 2020, zejména snižování chudoby a cílů v oblasti zaměstnanosti, jak jsou vymezeny v hlavních směrech politik zaměstnanosti. Za tímto účelem by měl program podporovat provádění stěžejních iniciativ se zvláštním ohledem na iniciativy Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, Agenda pro nové dovednosti a pracovní místa a Mládež v pohybu, jakož i balíček Opatření pro zaměstnanost mladých lidí.

(4) Stěžejní iniciativy strategie Evropa 2020 nazvané "Evropská platforma pro boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení" a "Unie inovací" shledávají sociální inovace účinným nástrojem pro řešení sociálních problémů vyplývajících ze stárnutí obyvatelstva, chudoby, nezaměstnanosti, nových způsobů organizace práce a životního stylu a očekávání občanů, co se týče sociální spravedlnosti, vzdělávání a zdravotní péče. Program by měl podporovat opatření na zvýšení počtu sociálních inovací v reakci na sociální potřeby, které nejsou uspokojeny nebo jsou uspokojeny nedostatečně, pokud jde o boj proti chudobě a sociálnímu vyloučení, podporu vysoké úrovně kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručení přiměřené sociální ochrany předcházející chudobě a zlepšování pracovních podmínek a přístupu k odbornému vzdělávání pro skupiny zranitelných osob, s náležitým

([1]) Úř. věst. C 143, 22.5.2012, s. 88.
([2]) Úř. věst. C 225, 27.7.2012, s. 167.
([3]) Postoj Evropského parlamentu ze dne 21. listopadu 2013 (dosud nezveřejněný v Úředním věstníku)
([4]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 1672/2006/ES ze dne 24. října 2006, kterým se zavádí program společenství pro zaměstnanost a sociální solidaritu – Progress (Úř. věst. L 315, 15.11.2006, s. 1).
([5]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011 ze dne 5. dubna 2011 o volném pohybu pracovníků uvnitř Unie (Úř. věst. L 141, 27.5.2011, s. 1).
([6]) Prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU ze dne 26. listopadu 2012, kterým se provádí nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 492/2011, pokud jde o vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a opětovné zřízení sítě EURES (Úř. věst. L 328, 28.11.2012, s. 21).
([7]) Rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 283/2010/EU ze dne 25. března 2010, kterým se zřizuje evropský nástroj mikrofinancování Progress pro oblast zaměstnanosti a sociálního začleňování (Úř. věst. L 87, 7.4.2010, s. 1).

přihlédnutím k úloze regionálních a místních orgánů. Program by měl také fungovat jako katalyzátor pro nadnárodní partnerství a vytváření sítí mezi subjekty veřejného, soukromého a neziskového sektoru a podporovat jejich zapojení do navrhování a uplatňování nových přístupů k řešení naléhavých sociálních potřeb a problémů.

(5) Především by měl tento program pomoci zjišťovat a analyzovat inovativní řešení a zvýšit jejich praktické uplatňování prostřednictvím experimentování v oblasti sociální politiky s cílem napomáhat v případě potřeby členským státům při zvyšování efektivnosti jejich trhů práce a při dalším zlepšování jejich politiky sociální ochrany a sociálního začleňování. Experimentování v oblasti sociální politiky znamená projektové testování sociálních inovací v praxi. Umožňuje shromažďovat důkazy o proveditelnosti sociálních inovací. Úspěšné nápady by měly být uplatňovány v širším měřítku s finanční podporou z Evropského sociálního fondu (ESF) a z jiných zdrojů.

(6) Otevřená metoda koordinace jako nástroj, jehož flexibilita a operativní účinnost již byly v oblasti zaměstnanosti a sociální politiky ověřeny, by měla být široce používána a měla by těžit z opatření podporovaných programem.

(7) Pokrok směrem k sociálně a environmentálně udržitelnému rozvoji v Evropě vyžaduje předvídání a rozvoj nových dovedností a schopností, které povedou ke zlepšení podmínek pro vytváření pracovních míst, ke zlepšení kvality zaměstnanosti a pracovních podmínek, a to prostřednictvím doprovodného vzdělávání, politiky v oblasti trhu práce a sociální politiky ve spojení s přeměnou průmyslových odvětví a služeb. Program by měl tudíž přispívat k podpoře vytváření kvalitních a udržitelných „zelených“ a „bílých“ pracovních míst a pracovních míst v oblasti IKT, jakož i předvídat a rozvíjet nové dovednosti a schopnosti pro nová kvalitní a udržitelná pracovní místa propojováním politiky zaměstnanosti a sociální politiky s průmyslovými a strukturálními politikami a podporovat přechod k nízkouhlíkovému hospodářství účinně využívajícímu zdroje. Program by měl zejména působit jako katalyzátor výzkumu potenciálu investic do environmentální a sociální oblasti řízených veřejným sektorem pro vytváření pracovních příležitostí a potenciálu místních a regionálních iniciativ v oblasti zaměstnanosti.

(8) Program by měl případně zohlednit územní rozměr nezaměstnanosti, chudoby a sociálního vyloučení, a zejména rostoucí nerovnosti, které existují v regionech a mezi nimi, mezi venkovskými oblastmi a městy a ve městech.

(9) Je nutné upevnit sociální rozměr vnitřního trhu. Vzhledem k tomu, že dodržováním práv pracovníků je třeba posilovat důvěru ve vnitřní trh, včetně volného pohybu služeb, je nutné zajistit stejný status právu na volný pohyb jak pro pracovníky, tak pro podnikatele po celém území Unie.

(10) V souladu se strategií Evropa 2020 by měl program usilovat o ucelený přístup k podpoře kvalitního a udržitelného zaměstnání, k předcházení sociálnímu vyloučení a chudobě a boji proti nim a současně zohledňovat potřebu dodržování rovnosti mezi muži a ženami. Provádění programu by se mělo racionalizovat a zjednodušit, zejména prostřednictvím zavedení souboru společných ustanovení, jež se týkají mimo jiné například obecných cílů a opatření v oblasti sledování a hodnocení. Program by se měl zaměřit na projekty s jasnou přidanou hodnotou Unie, a to bez ohledu na rozsah projektů. Aby bylo dosaženo snížení administrativní zátěže, program by měl podporovat vytvoření a rozvoj sítí a partnerství. Kromě toho by se měly více využívat možnosti zjednodušeného vykazování nákladů (financování paušální částkou nebo pevnou sazbou), zejména při provádění programů mobility, a měla by být zajištěna transparentnost procesu. Program by měl být jednotným kontaktním místem pro poskytovatele mikrofinancování na úrovni Unie zajišťující finanční prostředky na mikroúvěry a sociální podnikání, usnadňující přístup k půjčkám a poskytující jim technickou pomoc.

(11) Vzhledem k omezenosti zdrojů, jež jsou na tento program k dispozici, a vzhledem k tomu, že tyto zdroje jsou předem přidělovány na různé osy, je třeba se při financování zaměřovat na rozvoj struktur, jež mají jasný multiplikační účinek, který bude přínosný pro další činnosti a iniciativy. Měla by být rovněž přijata vhodná opatření, jež pomohou zabránit jakémukoli překrývání s jinými fondy nebo programy, zejména s ESF, a dvojímu financování.

(12) Unie by se měla vybavit podklady založenými na správné analýze za účelem podpory tvorby politik v oblasti zaměstnanosti a v sociální oblasti a zároveň věnovat zvláštní pozornost dopadu finanční a hospodářské krize. Takové podklady dodávají vnitrostátním opatřením přidanou hodnotu tím, že poskytují unijní rozměr a porovnání pro shromažďování údajů a vyvíjení statistických nástrojů, metod a společných ukazatelů, aby tak vznikl celkový obraz situace v oblasti zaměstnanosti, sociální politiky a pracovních podmínek v celé Unii a aby bylo zajištěno kvalitní hodnocení účinnosti a účelnosti programů a politik, a mohlo tak být mimo jiné dosaženo cílů strategie Evropa 2020.

(13) Unie má jedinečné předpoklady poskytnout platformu pro výměnu politik a vzájemné učení mezi zeměmi účastnícími se programu v oblasti zaměstnanosti, sociální ochrany, sociálního začlenění a sociálního podnikání. Znalost politik uplatňovaných v jiných zemích a jejich výsledků, včetně těch dosažených prostřednictvím experimentů v oblasti sociální politiky na místní, regionální a celostátní úrovni„ rozšiřuje škálu možností pro tvůrce politik, a tím spouští vývoj nových politik.

(14) Ústředním bodem sociální politiky Unie je zajistit existenci minimálních standardů a neustálé zlepšování pracovních podmínek v Unii. Unie má důležitou úlohu při zajišťování toho, aby byl legislativní rámec s ohledem na zásady „důstojné práce“ a „inteligentní regulace“ přizpůsoben měnícím se způsobům organizace práce a novým zdravotním a bezpečnostním rizikům. Významnou úlohu má Unie rovněž při financování opatření, jež mají zlepšit dodržování pracovněprávních norem založených na ratifikovaných úmluvách Mezinárodní organizace práce (MOP) a unijních pravidlech na ochranu práv pracovníků. To se týká zejména opatření na zvyšování povědomí (například prostřednictvím sociální značky), šíření informací a podporu diskuse o hlavních výzvách a otázkách politiky, pokud jde o pracovní podmínky, včetně diskuse mezi sociálními partnery a dalšími zúčastněnými subjekty, na podporu rovnováhy pracovního a rodinného života a na zavádění preventivních opatření a zvyšování prevence v oblasti zdraví a bezpečnosti při práci.

(15) Sociální partneři a organizace občanské společnosti hrají klíčovou roli v podpoře kvalitního zaměstnání, v boji proti sociálnímu vyloučení a chudobě a v boji proti nezaměstnanosti. Sociální partneři a organizace občanské společnosti by proto měli být případně zapojeni do vzájemného učení a do rozvoje, provádění a šíření nových politik. Komise by měla informovat sociální partnery Unie a organizace občanské společnosti o výsledcích týkajících se provádění programu a vyměňovat si s nimi názory na ně.

(16) Unie usiluje o posílení sociálního rozměru globalizace a boje proti sociálnímu dumpingu tím, že nejen v zemích účastnících se programu, ale i na mezinárodní úrovni podporuje normy zajišťující důstojné pracovní podmínky, a to buď přímo ve vztahu k třetím zemím nebo nepřímo prostřednictvím spolupráce s mezinárodními organizacemi. V souladu s tím je nutno rozvíjet vhodné vztahy s třetími zeměmi, které se programu neúčastní, s cílem přispět k dosažení jeho cílů, a to s ohledem na veškeré důležité dohody mezi těmito zeměmi a Unií. To může zahrnovat účast zástupců těchto třetích zemí na akcích společného zájmu (jako jsou například konference, pracovní setkání a semináře), které se konají v zemích zapojených do programu. Kromě toho by se měla rozvíjet spolupráce s mezinárodními organizacemi, zejména s Mezinárodní organizací práce (MOP) a dalšími příslušnými orgány OSN, Radou Evropy a Organizací pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD), aby byl program prováděn takovým způsobem, který zohledňuje úlohu těchto organizací.

(17) V souladu s články 45 a 46 Smlouvy o fungování EU obsahuje nařízení (EU) č. 492/2011 ustanovení k dosažení nediskriminačního volného pohybu pracovníků zajištěním úzké spolupráce mezi ústředními službami zaměstnanosti členských států a Komisí. Síť EURES, což je Evropská síť služeb zaměstnanosti, by měla podporovat lepší fungování trhů práce usnadněním dobrovolné nadnárodní přeshraniční geografické mobility pracovníků, umožněním větší transparentnosti na trhu práce, zajištěním vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a podporou činností v oblasti služeb týkajících se umístění, náboru pracovníků, poradenství a vedení na národní i přeshraniční úrovni, a tím přispívat k cílům strategie Evropa 2020. Členské státy by měly být případně vybízeny k případné integraci služeb EURES za účelem jejich dostupnosti v jednom kontaktním místě.

(18) Rozsah působnosti sítě EURES by se měl rozšířit tak, aby v návaznosti na výzvy k předkládání návrhů síť zahrnovala vytváření a podporu cílených programů mobility na úrovni Unie s cílem obsazovat volná pracovní místa tam, kde byly zjištěny nedostatky trhu práce. V souladu s článkem 47 Smlouvy o fungování EU by měly tyto programy podporovat usnadňování dobrovolné mobility mladých pracovníků v Unii. Cílenými programy mobility, jako jsou takové, založené na přípravné akci „Tvoje první práce přes EURES“, by měl být mladým lidem ulehčen přístup k nabídkám zaměstnání a k přijímání do zaměstnání v jiném členském státě a zaměstnavatelé by měli být povzbuzeni k nabízení pracovních míst mladým mobilním zaměstnancům. Programy mobility by však neměly odrazovat Unii a členské státy od toho, aby pomáhaly mladým lidem najít si svou první práci ve svém domovském státě.

(19) V mnoha příhraničních regionech hrají přeshraniční partnerství EURES důležitou roli při vytváření skutečného evropského trhu práce. Každé přeshraniční partnerství EURES zahrnuje alespoň dva členské státy nebo jeden členský stát a další zúčastněnou zemi. Proto mají jasnou horizontální povahu a jsou zdrojem přidané hodnoty pro Unii. Přeshraniční partnerství EURES by proto měla být nadále podporována horizontálními činnostmi Unie, s možností být doplňovány vnitrostátními zdroji nebo ESF.

(20) Hodnocení činnosti sítě EURES by mělo zohledňovat kvalitativní a kvantitativní kritéria. Jelikož umístění odchozích pracovníků v jednom členském státě mají za následek umístění příchozích pracovníků v jiném členském státě a závisí na stále se měnící situaci na trhu práce a souvisejících formách mobility, mělo by se hodnocení zaměřovat nejen na uvedená umisťování příchozích nebo odchozích pracovníků v jednotlivých členských státech, ale rovněž na souhrnné údaje na úrovni Unie. Kromě toho je třeba pamatovat na to, že výsledkem poradenství nemusí být vždy měřitelná mobilita nebo obsazení pracovních míst.

(21) Strategie Evropa 2020, a zejména hlavní směr 7 stanovený rozhodnutím Rady 2010/707/EU [1], shledává samostatnou výdělečnou činnost a podnikání jako zásadní předpoklad pro dosažení inteligentního a udržitelného růstu podporujícího začlenění.

(22) Nedostatečný přístup k úvěrům a nedostatečný vlastní nebo kvazivlastní kapitál je jednou z hlavních překážek zakládání podniků, zejména u osob nejvíce vzdálených trhu práce. Úsilí Unie a jednotlivých států v této oblasti je nutno zintenzívnit, aby se zvýšila nabídka a přístup k mikrofinancování a uspokojila poptávka těch, kteří to nejvíce potřebují, a zejména nezaměstnaných, žen a zranitelných osob, které chtějí založit nebo dále rozvíjet mikropodnik, a to i na základě samostatné výdělečné činnosti, ale nemají přístup k úvěrům. Mikropodniky také představují většinu nově zakládaných společností v Unii. Poskytování mikroúvěrů by proto mělo umožnit dosažení přidané hodnoty a konkrétních výsledků v nejkratší možné době. Jako první krok zřídily Evropský parlament a Rada v roce 2010 nástroj mikrofinancování. Komunikační opatření týkající se možností mikrofinancování na úrovni Unie a členských států by měla být zlepšena, aby se toto mikrofinancování lépe dostalo k těm, kteří ho potřebují.

(23) Mikrofinancování a podpora sociálního podnikání by měly dosáhnout až k potenciálním příjemcům a měly by mít dlouhodobý dopad. Měly by přispívat k vysoké míře kvalitní a udržitelné zaměstnanosti a sloužit jako katalyzátor hospodářské politiky a politiky místního rozvoje. Opatření zahrnující mikrofinancování a sociální podnikání by měla být doprovázena instruktážními a školícími programy a všemi relevantními informacemi, které by měly být pravidelně aktualizovány a zpřístupňovány veřejnosti dotyčnými poskytovateli finančních prostředků, s cílem maximalizovat příležitosti na vybudování životaschopných mikropodniků. Za tímto účelem je nutné, aby byly poskytovány odpovídající finanční prostředky, zejména z ESF.

(24) Větší zpřístupnění mikrofinancování na mladém mikrofinančním trhu Unie vyžaduje zvýšení institucionální způsobilosti poskytovatelů mikrofinancování a zejména nebankovních mikrofinančních institucí, kterou je nutno posílit v souladu se sdělením Komise ze dne 13. listopadu 2007 nazvaném „Evropská iniciativa pro rozvoj mikroúvěrů na podporu růstu a zaměstnanosti“ a zprávou Komise ze dne 25. července 2008 nazvanou „Podpora žen-inovátorek a podnikání žen“.

(25) Sociální ekonomika a sociální podnikání tvoří nedílnou součást evropského pluralitního sociálně tržního hospodářství a hrají důležitou úlohu při zajišťování většího sociálního sbližování v Evropě. Jsou založeny na zásadách solidarity a odpovědnosti, nadřazenosti jednotlivce a sociálních cílů nad kapitálem a na podpoře sociální odpovědnosti, sociální soudržnosti a sociálního začleňování. Sociální podniky mohou být hnací silou společenských změn tím, že nabízejí inovativní řešení, podporují trhy práce podporující začlenění a sociální služby dostupné pro všechny. Významně tak přispívají k plnění cílů strategie Evropa 2020. Program by měl zlepšit přístup sociálních podniků k různým druhům finančních prostředků poskytnutím vhodných nástrojů, aby byly pokryty jejich specifické finanční potřeby po celou dobu jejich životního cyklu.

(26) Aby se využily zkušenosti takových subjektů, jako je skupina Evropské investiční banky, měla by Komise provádět opatření zahrnující mikrofinancování a sociální podnikání nepřímo, a to tím, že úkoly plnění rozpočtu svěří těmto subjektům v souladu s nařízením (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady („finanční nařízení“) [2] Použitím prostředků Unie se soustředí pákový efekt mezinárodních finančních institucí a jiných investorů, vytváří se součinnost mezi členským státem a opatřením Unie a sjednocují přístupy. Tím se zlepšuje přístup k finančním prostředkům pro konkrétní rizikové skupiny a mladé lidi, jakož i dosah mikrofinancování. Přístup k finančním prostředkům pro mikropodniky, včetně samostatně výdělečně činných osob a sociálních podniků, se také zlepšuje. Příspěvek Unie tak napomáhá rozvoji nově vznikajícího sektoru sociálního podnikání a mikrofinančního trhu v Unii a podporuje přeshraniční aktivity. Opatření Unie by měla doplňovat využívání finančních nástrojů pro mikrofinancování a sociální podnikání ze strany členských států. Subjekty, které budou mít na starost provádění opatření, by měly zajistit přidanou hodnotu a zabránit dvojímu financování z prostředků Unie.

[1] Rozhodnutí Rady 2010/707/EU ze dne 21. října 2010 o hlavních směrech politik zaměstnanosti členských států (Úř. věst. L 308, 24.11.2010, s. 46).

[2] Nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. L 298, 26.10.2012, s. 1).

(27) Program by měl v souladu se strategií Evropa 2020 přispět k řešení naléhavých problémů nezaměstnanosti mladých lidí. Mladým lidem by proto měla být otevřena budoucnost a perspektiva, že budou hrát klíčovou úlohu v rozvoji evropské společnosti a hospodářství, což je v době krize zvláště důležité.

(28) Program by se měl rovněž zaměřit na zvláštní úlohu a význam malých podniků, pokud jde o odbornou přípravu, odborné konzultace a tradiční know-how, a zajistit přístup mladých lidí k mikrofinancování. Program by měl usnadnit výměnu osvědčených postupů v těchto oblastech mezi členskými státy a dalšími zeměmi, které se programu účastní.

(29) Opatření v rámci programu by měla podporovat provádění doporučení Rady ze dne 22. dubna 2013 ([1]) o zavedení záruky pro mladé lidi členskými státy a subjekty trhu práce. Uvedené doporučení uvádí, že všichni mladí lidé mladší 25 let by měli obdržet ve lhůtě čtyř měsíců od okamžiku, kdy se stali nezaměstnanými nebo ukončili formální vzdělávání, kvalitní nabídku zaměstnání, dalšího vzdělávání, učňovského programu nebo výcviku. Program by měl usnadnit výměnu osvědčených postupů v této oblasti mezi členskými státy a dalšími zeměmi, které se programu účastní.

(30) Podle čl. 3 odst. 3 Smlouvy o Evropské unii (dále jen "Smlouva o EU") a článku 8 Smlouvy o fungování EU je nezbytné zajistit, aby program přispíval k podpoře rovnosti žen a mužů ve všech svých osách a činnostech, a to mimo jiné začleňováním hlediska rovnosti žen a mužů, popřípadě prostřednictvím zvláštních opatření na podporu zaměstnanosti žen a sociálního začleňování. Podle článku 10 Smlouvy o fungování EU by měl program zajistit, aby provádění jeho priorit přispělo k boji proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace. Mělo by se provádět sledování a hodnocení s cílem posoudit způsob, jakým jsou v činnostech programu řešena opatření proti diskriminaci.

(31) Program Progress pro období 2007-2013 obsahuje oddíly nazvané „Boj proti diskriminaci a rozmanitost" a „Rovnost žen a mužů", které mají pokračovat a dále se rozvíjet v rámci programu Práva, rovnosti a občanství pro období 2014-2020. Je však mimořádně důležité se i nadále důkladně soustředit na otázky rovnosti žen a mužů a zákazu diskriminace ve všech příslušných iniciativách a činnostech v rámci tohoto programu, především v oblasti zvýšení účasti žen na trhu práce, zlepšení jejich pracovních podmínek a prosazování větší rovnováhy mezi pracovním a soukromým životem.

(32) Podle článku 9 Smlouvy o fungování EU a cílů strategie Evropa 2020 by měl program přispět k zajištění vysoké úrovně kvalitního a udržitelného zaměstnání, k zaručení přiměřené sociální ochrany, k boji proti chudobě a sociálnímu vyloučení a měl by zohlednit požadavky na vysokou úroveň ochrany lidského zdraví.

(33) Tento program by měl doplňovat jiné programy Unie, přičemž je nutné si uvědomit, že každý z nástrojů by měl fungovat v souladu se svými vlastními konkrétními postupy. Jedny a tytéž způsobilé náklady by tedy neměly být financovány z více zdrojů. V zájmu dosažení přidané hodnoty a výrazného vlivu financování Unie by měla vzniknout úzká součinnost mezi programem, ostatními programy Unie a strukturálními fondy, zejména ESF a Iniciativou na podporu zaměstnanosti mladých lidí. Program by měl doplňovat jiné programy Unie a iniciativy zaměřené na boj proti nezaměstnanosti mladých lidí.

(34) Program by měl být prováděn tak, aby usnadnil zapojení příslušného orgánu či orgánů každého členského státu do naplňování jeho cílů.

(35) Aby se zajistila účinnější komunikace s veřejností posílením provázanosti komunikačních činností vyvíjených z podnětu Komise, měly by prostředky přidělené na informační a komunikační činnosti v rámci tohoto programu rovněž přispět k horizontální komunikaci a k poskytování informací o politických prioritách Unie související s všeobecnými cíli tohoto programu.

(36) Toto nařízení stanoví finanční krytí pro celou dobu trvání programu, které představuje pro Evropský parlament a Radu během ročního rozpočtového procesu hlavní referenční částku ve smyslu bodu 17 interinstitucionální dohody ze dne 2. prosince 2013 mezi Evropským parlamentem, Radou a Komisí o rozpočtové kázni, o spolupráci v rozpočtových záležitostech a o řádném finančním řízení ([2]).

(37) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny prostřednictvím přiměřených opatření v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných sankcí v souladu s finančním nařízením.

([1]) Doporučení Rady ze dne 22. dubna 2013 o zavedení záruk pro mladé lidi (Úř. věst. C 120, 26.4.2013, s. 1).

([2]) Úř. věst. C 373, 20.12.2013, s. 1

(38) Za účelem zajištění odpovídající a dostatečně flexibilní reakce na změněné potřeby a související politické priority po celou dobu trvání programu, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 Smlouvy o fungování EU, pokud jde o každoroční přerozdělování finančních prostředků mezi osami a na jednotlivé tematické oddíly v rámci os programu. Při přípravě a vypracovávání aktů v přenesené pravomoci by Komise měla zajistit, aby byly příslušné dokumenty předány současně, včas a vhodným způsobem Evropskému parlamentu a Radě.

(39) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení, by měly být prováděcí pravomoci svěřeny Komisi. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([1]).

(40) Jelikož cílů tohoto nařízení nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu jejich rozsahu a účinků může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity podle článku 5 Smlouvy o EU. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje toto nařízení rámec toho, co je nezbytné k dosažení těchto cílů,

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

HLAVA I

SPOLEČNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

1. Tímto nařízením se zřizuje program Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace (dále jen „program“), jehož cílem je přispívat k provádění strategie Evropa 2020, včetně jejích hlavních cílů, integrovaných hlavních směrů a stěžejních iniciativ poskytováním finanční podpory na cíle Unie, pokud jde o podporu vysoké úrovně kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručení přiměřené a důstojné sociální ochrany, boj proti sociálnímu vyloučení a chudobě a zlepšování pracovních podmínek.

2. Program je účinný od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020.

Článek 2

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

1) „sociálním podnikem“ podnik, bez ohledu na jeho právní formu, který:

a) má v souladu se zakladatelskou smlouvou, stanovami nebo jiným právním dokumentem, jímž se zakládá, jako svůj hlavní cíl spíše dosažení měřitelného, pozitivního sociálního dopadu než vytváření zisku pro své vlastníky, společníky a akcionáře, a který:

i) poskytuje služby nebo zboží se sociální návratností nebo

ii) používá metodu výroby zboží či poskytování služeb, která zahrnuje podnikem vytyčený sociální cíl;

b) používá své zisky především k dosažení svého primárního cíle a má zavedeny předem definované postupy a pravidla pro rozdělování zisku akcionářům a vlastníkům, s cílem zajistit, aby takové rozdělování zisku neohrozilo primární cíl; a

c) je řízen podnikatelským, odpovědným a transparentním způsobem, zejména prostřednictvím zapojení zaměstnanců, zákazníků nebo zúčastněných subjektů, kterých se týká jeho podnikatelská činnost;

2) „mikroúvěrem“ půjčka do výše 25 000 EUR;

3) „mikropodnikem“ podnik, včetně samostatně výdělečně činné osoby, který v souladu s doporučením Komise 2003/361/ES zaměstnává méně než 10 osob a jehož roční obrat nebo bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 2 miliony EUR ([2]);

4) pojem „mikrofinancování“ zahrnuje záruky, mikroúvěry, vlastní nebo kvazivlastní kapitál ve vztahu k osobám a mikropodnikům, pro něž je obtížné získat přístup k úvěru;

5) „sociálními inovacemi“ inovace, které jsou sociální ve výsledcích i prostředcích a zejména takové, které se týkají vzniku a realizace nových nápadů (ohledně produktů, služeb a modelů), jež současně naplňují sociální potřeby a vytvářejí nové sociální vztahy nebo spolupráci, čímž jsou pro společnost prospěšné a zvyšují její schopnost jednat;

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

([2]) Doporučení Komise 2003/361/ES ze dne 6. května 2003 o definici mikropodniků a malých a středních podniků (Úř. věst. L 124, 20.5.2003, s. 36).

6) „experimentováním v oblasti sociální politiky“ opatření v oblasti politiky, která inovativně reagují na sociální potřeby, jsou prováděny v malém měřítku a v podmínkách, které umožňují měřit jejich dopad předtím, než budou opakovány v širším měřítku, pokud se ukáže, že jsou jejich výsledky přesvědčivé.

Článek 3

Struktura programu

1. Program se skládá z těchto tří doplňkových os:

a) osa týkající se programu Progress, která přispívá k vypracování, provádění, sledování a hodnocení nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanovení práva Unie, a která podporuje tvorbu politik podložených fakty, sociální inovace a sociální pokrok ve spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty;

b) osa týkající se sítě EURES, která podporuje činnosti prováděné sítí EURES, tj. specializované služby určené státy EHP a Švýcarskou konfederací spolu se sociálními partnery, dalšími poskytovateli služeb zaměstnanosti a dalšími zúčastněnými stranami, za účelem rozvoje výměny a šíření informací a dalších forem spolupráce, jako jsou přeshraniční partnerství, na podporu dobrovolné geografické mobility pro pracovníky na spravedlivém základě a s cílem přispět k vysoké úrovni kvalitní a udržitelné zaměstnanosti;

c) osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání, která zvyšuje přístup k financování a jeho dostupnost pro právnické a fyzické osoby podle článku 26.

2. Společná ustanovení této hlavy se vztahují na všechny tři osy uvedené v odst. 1 písm. a), b) a c), spolu se zvláštními ustanoveními hlavy II.

Článek 4

Obecné cíle programu

1. Program usiluje o dosažení těchto obecných cílů:

a) posilovat vlastní odpovědnost mezi tvůrci politik na všech úrovních a realizovat konkrétní, koordinovaná a inovativní opatření na úrovni Unie i jednotlivých členských států, pokud jde o dosahování cílů Unie v oblastech uvedených v článku 1, a to v úzké spolupráci se sociálními partnery, organizacemi občanské společnosti a veřejnými a soukromými subjekty,

b) podporovat vypracování přiměřených, dostupných a účinných systémů sociální ochrany a trhů práce a usnadnit reformu politiky v oblastech uvedených v článku 1, zejména podporou důstojné práce a důstojných pracovních podmínek, kultury prevence v oblasti zdraví a bezpečnosti při práci, větší rovnováhy pracovního a rodinného života a řádné správy věcí veřejných pro sociální cíle, včetně sbližování, jakož i vzájemného učení a sociální inovace;

c) zajistit účinné uplatňování práva Unie v záležitostech souvisejících s oblastmi uvedenými v článku 1 a v případě potřeby přispívat k modernizaci práva Unie v souladu se zásadami důstojné práce a s ohledem na zásady inteligentní regulace;

d) podporovat dobrovolnou geografickou mobilitu pracovníků na spravedlivém základě a zvýšit pracovní příležitosti rozvíjením vysoce kvalitních trhů práce v Unii podporujících začlenění, které jsou otevřené a přístupné všem, při respektování práv pracovníků na celém území Unie, včetně volného pohybu;

e) podporovat zaměstnanost a sociální začlenění zvyšováním dostupnosti a přístupnosti mikrofinancování pro ohrožené osoby, které chtějí založit mikropodnik, jakož i pro stávající mikropodniky a zlepšením přístupu sociálních podniků k finančním prostředkům.

2. Při sledování těchto cílů se program ve všech svých osách a opatřeních snaží:

a) věnovat zvláštní pozornost zranitelným skupinám, jako jsou mladí lidé;

b) podporovat rovnost žen a mužů, a to mimo jiné uplatňováním hlediska rovnosti pohlaví, popřípadě sestavováním rozpočtů s ohledem na rovnost žen a mužů;

c) bojovat proti diskriminaci na základě pohlaví, rasy nebo etnického původu, náboženského vyznání nebo přesvědčení, zdravotního postižení, věku nebo sexuální orientace;

d) při definování a provádění politik a činností Unie podporovat vysokou úroveň kvalitní a udržitelné zaměstnanosti, zaručit přiměřenou a důstojnou sociální ochranu, bojovat proti dlouhodobé nezaměstnanosti a proti chudobě a sociálnímu vyloučení.

Článek 5

Rozpočet

1. Finanční krytí na provádění programu na období od 1. ledna 2014 do 31. prosince 2020 činí 919 469 000 EUR, v současných cenách.

2. Na jednotlivé osy programu podle čl. 3 odst. 1 se přidělují tyto orientační procentní podíly:

a) 61 % na osu týkající se programu Progress;

b) 18 % na osu týkající se sítě EURES;

c) 21 % na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

3. Komise může využít až 2 % částky finančního krytí uvedené v odstavci 1 na financování operačních výdajů na podporu provádění programu.

4. Komise může využít částku finančního krytí uvedenou v odstavci 1 na financování technické nebo správní pomoci, zejména v souvislosti s auditem, externím zajišťováním překladu, schůzkami odborníků a informačními a komunikačními činnostmi ke vzájemnému prospěchu Komise a příjemců.

5. Roční prostředky schvaluje Evropský parlament a Rada v mezích víceletého finančního rámce.

Článek 6

Společná opatření

Opatření způsobilá k financování v rámci programu lze provádět společně s jinými nástroji Unie za předpokladu, že tato opatření splňují cíle programu i jiných dotčených nástrojů.

Článek 7

Soudržnost a doplňkovost

1. Komise ve spolupráci s členskými státy zajistí, aby činnosti prováděné v rámci programu byly v souladu s příslušnými opatřeními Unie, jako jsou evropské strukturální a investiční fondy (ESIF), jak je uvedeno ve společném strategickém rámci stanoveném nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ([1]), a zejména v rámci ESF, a aby tato opatření doplňovaly.

2. Tento program doplňuje jiné programy Unie, aniž jsou dotčeny specifické postupy těchto programů. U týchž způsobilých nákladů nesmí docházet k dvojímu financování a mezi programem, jinými programy Unie a ESIF, zejména ESF, se rozvíjí úzká součinnost.

3. Činnosti podporované v rámci programu musí být v souladu s právem Unie a vnitrostátním právem, včetně pravidel státní podpory, a základními úmluvami MOP.

4. Soudržnost a doplňkovost je zajišťována také aktivním zapojením orgánů místní a regionální správy.

Článek 8

Spolupráce s příslušnými orgány

Komise naváže nezbytné spojení s Výborem pro zaměstnanost, Výborem pro sociální ochranu a Poradním výborem pro bezpečnost a ochranu zdraví při práci, skupinou generálních ředitelů pro pracovní vztahy a Poradním výborem pro volný pohyb pracovníků, aby bylo zajištěno jejich pravidelné a řádné informování o pokroku v provádění programu. Komise rovněž informuje ostatní výbory, které se zabývají politikami, nástroji a opatřeními souvisejícími s programem.

Článek 9

Šíření výsledků a komunikace

1. Komise informuje zúčastněné subjekty Unie, včetně sociálních partnerů a organizací občanské společnosti, o výsledcích týkajících se provádění programu a podněcuje k výměně názorů na ně.

2. Výsledky opatření prováděných v rámci tohoto programu je nutno pravidelně a vhodně sdělovat a šířit a poskytovat je Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů, jakož i sociálním partnerům a veřejnosti s cílem maximalizovat jejich dopad, udržitelnost a přidanou hodnotu Unie.

3. Komunikační činnosti musí rovněž přispívat ke sdělování politických priorit Unie, souvisejí-li s všeobecnými cíli tohoto nařízení, a poskytovat informace o uvedených prioritách veřejnosti.

Článek 10

Finanční ustanovení

1. Komise řídí program v souladu s finančním nařízením.

2. Grantová dohoda upřesní, která část finančního příspěvku Unie bude založena na proplácení skutečných způsobilých nákladů a která část bude založena na pevných sazbách, jednotkových nákladech nebo paušálních částkách.

Článek 11

Ochrana finančních zájmů Unie

1. Komise přijme vhodná preventivní opatření k zajištění toho, aby byly při provádění akcí financovaných podle tohoto programu finanční zájmy Unie chráněny proti podvodům, korupci a jakýmkoli jiným protiprávním jednáním, a to účinnými kontrolami, a jsou-li zjištěny nesrovnalosti, zpětným získáváním prostředků, především formou kompenzací,

([1]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1303/2013 ze dne 17. prosince 2013 o společných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu, Fondu soudržnosti, Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova a Evropského námořního a rybářského fondu, jichž se týká společný strategický rámec, o obecných ustanoveních ohledně Evropského fondu pro regionální rozvoj, Evropského sociálního fondu a Fondu soudržnosti (Viz strana 320 v tomto čísle Úředního věstníku).

neoprávněně vyplacených částek a případně ukládáním účinných, přiměřených a odrazujících sankcí v souladu s článkem 325 Smlouvy o fungování EU, s nařízením Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ([1]) a s finančním nařízením.

2. Komise nebo její zástupci a Účetní dvůr jsou zmocněni ke kontrole všech dokladů a ke kontrole na místě všech příjemců grantů, dodavatelů a subdodavatelů, kteří obdrželi prostředky Unie v rámci tohoto programu.

3. Evropský úřad pro boj proti podvodům (dále jen „OLAF“) může provádět vyšetřování včetně kontrol a inspekcí na místě v souladu s ustanoveními a postupy stanovenými v nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883/2013 ([2]) a v nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ([3]), s cílem zjistit, zda v souvislosti s grantovou dohodou, rozhodnutím o grantu nebo smlouvou, které jsou financovány v rámci programu, nedošlo k podvodu, korupci nebo jinému protiprávnímu jednání ohrožujícímu finanční zájmy Unie.

4. Aniž jsou dotčeny odstavce 1, 2 a 3, musí smlouvy, dohody o grantu nebo rozhodnutí o grantu vyplývající z provádění tohoto programu obsahovat ustanovení, která výslovně zmocňují Komisi, Účetní dvůr a úřad OLAF k provádění takových auditů a vyšetřování zmíněných v uvedených odstavcích v souladu s jejich příslušnými pravomocemi.

Článek 12

Sledování

Za účelem pravidelného sledování programu a provádění případných nezbytných úprav priorit svých politik a finančních priorit vypracovává Komise úvodní kontrolní zprávu ohledně kvalitativních a kvantitativních aspektů týkající se prvního roku, po které následují tři zprávy za následující dvouletá období, a zasílá je Evropskému parlamentu a Radě. Tyto zprávy jsou také pro informaci předávány Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tyto zprávy pokrývají výsledky programu a to, do jaké míry byly prostřednictvím jeho činností dodrženy zásady rovnosti žen a mužů a hlediska rovnosti žen a mužů, a jak byly řešeny otázky zákazu diskriminace, včetně problematiky přístupnosti. Tyto zprávy jsou v zájmu posílení transparentnosti programu zpřístupněny veřejnosti.

Článek 13

Hodnocení

1. Do 1. července 2017 bude provedeno vyhodnocení programu v polovině období, posuzující, na kvalitativním a kvantitativním základě, jakého pokroku bylo dosaženo při plnění cílů programu, reagující na sociální situaci v rámci Unie a jakékoli zásadní změny zavedené na základě právních předpisů Unie, zjišťující, zda jsou zdroje programu účelně vynakládány a jaká je jeho přidaná hodnota pro Unii. Výsledky uvedeného hodnocení v polovině období budou předloženy Evropskému parlamentu a Radě.

2. Pokud hodnocení uvedené v odstavci 1 tohoto článku nebo hodnocení prováděné podle článku 19 rozhodnutí č. 1672/2006/ES nebo článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU odhalí, že program má závažné nedostatky, Komise případně předloží návrh Evropskému parlamentu a Radě, včetně příslušných změn programu, které by zohlednily výsledky tohoto hodnocení.

3. Před předložením návrhu na prodloužení programu na období po roce 2020 Komise předloží Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů hodnocení silných a slabých stránek koncepce programu v období 2014 až 2020.

4. Nejpozději 31. prosince 2022 Komise zpětně vyhodnotí dopad tohoto programu a jeho přidanou hodnotu pro Unii, a uvedenou hodnotící zprávu předá Evropskému parlamentu, Radě, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů. Tato zpráva se zpřístupní veřejnosti.

HLAVA II

ZVLÁŠTNÍ USTANOVENÍ TÝKAJÍCÍ SE JEDNOTLIVÝCH OS PROGRAMU

KAPITOLA I

Osa týkající se programu Progress

Článek 14

Tematické oddíly a financování

1. V rámci osy týkající se programu Progress jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. a) na různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) zaměstnanost, především boj proti nezaměstnanosti mladých lidí: 20 %;

b) sociální ochrana, sociální začlenění a snížení a prevence chudoby: 50 %;

c) pracovní podmínky: 10 %.

([1]) Nařízení Rady (ES, Euratom) č. 2988/95 ze dne 18. prosince 1995 o ochraně finančních zájmů Evropských společenství (Úř. věst. L 312, 23.12.1995, s. 1).

([2]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU, Euratom) č. 883//2013 ze dne 11. září 2013 o vyšetřování prováděném Evropským úřadem pro boj proti podvodům (OLAF)a o zrušení nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1073/1999 a nařízení Rady (Euratom) č. 1074/1999 (Úř. věst. L 248, 18.9.2013, s. 1).

([3]) Nařízení Rady (Euratom, ES) č. 2185/96 ze dne 11. listopadu 1996 o kontrolách a inspekcích na místě prováděných Komisí za účelem ochrany finančních zájmů Evropských společenství proti podvodům a jiným nesrovnalostem (Úř. věst. L 292, 15.11.1996, s. 2).

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v písmenech a), b) a c) nebo na jejich kombinaci.

2. Z celkového přídělu na osu týkající se programu Progress a v rámci jeho jednotlivých tematických oddílů je 15 až 20 % přiděleno na podporu sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání.

Článek 15

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se programu Progress rovněž tyto specifické cíle:

a) vytvářet a šířit vysoce kvalitní srovnávací analytické znalosti s cílem zajistit, aby politiky Unie v oblastech uvedených v článku 1 byly založeny na odůvodněných skutečnostech a odpovídaly potřebám, problémům a podmínkám v jednotlivých členských státech a ostatních zemích, které se programu účastní;

b) usnadňovat účinné sdílení informací podporující začlenění, vzájemné učení a dialog o politikách Unie v oblastech uvedených v článku 1 na unijní, vnitrostátní a mezinárodní úrovni s cílem pomoci členským státům a dalším zemím, které se programu účastní, při tvorbě jejich politik a členským státům při uplatňování práva Unie;

c) poskytovat finanční podporu pro testování inovací sociální politiky a politiky trhu práce a případně pro zvyšování způsobilosti hlavních aktérů navrhovat a provádět experimentování v oblasti sociální politiky a pro zpřístupňování důležitých znalostí a zkušeností;

d) poskytovat unijním a vnitrostátním organizacím finanční podporu, aby mohly zvyšovat svou způsobilost rozvíjet, prosazovat a podporovat provádění nástrojů a politik Unie uvedených v článku 1 a příslušných ustanoveních práva Unie.

Článek 16

Druhy opatření

V rámci osy týkající se programu Progress lze financovat tyto druhy opatření:

1. Analytické činnosti:

   a) shromažďování údajů a statistických informací, při zohlednění kvalitativních i kvantitativních kritérií a tvorba společných metodik, třídění, mikrosimulací, ukazatelů a srovnávacích kritérií, rozčleněných případně podle pohlaví a věkových skupin;

   b) průzkumy, studie, analýzy a zprávy, mimo jiné prostřednictvím financování sítí odborníků a vybudování odborného zázemí pro tematické oddíly;

   c) kvalitativní a kvantitativní hodnocení a posouzení dopadů prováděné veřejnými i soukromými subjekty,

   d) sledování a posuzování provádění a uplatňování práva Unie;

   e) příprava a realizace sociálního experimentování jakožto metody pro testování a hodnocení inovativních řešení s cílem rozšířit rozsah jejich využívání;

   f) šíření výsledků uvedených analytických činností.

2. Činnosti v oblasti vzájemného učení, zvyšování informovanosti a šíření informací:

   a) výměna a šíření osvědčených postupů, inovativních přístupů a zkušeností, provádění vzájemných hodnocení, srovnávání účinnosti a vzájemné učení na evropské úrovni;

   b) akce, konference a semináře v rámci předsednictví Rady;

   c) odborná příprava právníků a politických subjektů;

   d) vypracovávání a zveřejňování příruček, zpráv a vzdělávacích materiálů a opatření v oblasti informování, komunikace a medializace opatření podporovaných tímto programem;

   e) informační a komunikační činnosti;

   f) vývoj a údržba informačních systémů umožňujících výměnu a šíření informací o politice a právních předpisech Unie a informací týkajících se trhu práce.

3. Podpora v souvislosti s:

   a) provozními náklady klíčových sítí na úrovni Unie, jejichž činnosti souvisejí s cíli osy Progress a přispívají k jejich plnění;

   b) zvyšováním způsobilosti státní správy a specializovaných služeb, jež zodpovídají za podporu geografické mobility, určené členskými státy a poskytovatelů mikroúvěrů;

   c) organizováním pracovních skupin státních úředníků za účelem sledování uplatňování práva Unie;

d) vytvářením sítí a spoluprací mezi specializovanými orgány a dalšími příslušnými zúčastněnými subjekty, celostátními, regionálními a místními orgány a službami zaměstnanosti na evropské úrovni;

e) financováním středisek pro sledování na evropské úrovni, a to i v souvislosti s klíčovými tematickými oddíly;

f) výměnou zaměstnanců mezi vnitrostátními správami.

Článek 17

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se programu Progress financovány na základě výzvy k překládání návrhů, lze na ně získat spolufinancování Unií, které obecně nesmí překročit 80 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

Článek 18

Účast

1. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit:

a) členské státy;

b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a členské státy ESVO;

c) kandidátské země a potenciální kandidáti, v souladu s obecnými zásadami a obecnými podmínkami stanovenými v rámcových dohodách s nimi uzavřenými o jejich účasti v programech Unie.

2. Osy týkající se programu Progress se mohou účastnit všechny veřejné nebo soukromé subjekty, účastníci a instituce, a to zejména:

a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;

b) služby zaměstnanosti;

c) specializované orgány stanovené podle práva Unie;

d) sociální partneři;

e) nevládní organizace;

f) vysokoškolské instituce a výzkumné ústavy;

g) odborníci na problematiku hodnocení a posuzování dopadů;

h) vnitrostátní statistické úřady;

i) sdělovací prostředky.

3. Komise může spolupracovat s mezinárodními organizacemi, zejména s Radou Evropy, OECD, MOP a s jinými orgány OSN a se Světovou bankou.

4. Komise může spolupracovat s třetími zeměmi, které se neúčastní programu. Zástupci těchto třetích zemí se mohou účastnit akcí společného zájmu (například konferencí, pracovních setkání a seminářů), které se konají v zemích účastnících se programu, a náklady na jejich účast mohou být kryty v rámci programu.

KAPITOLA II

Osa týkající se sítě EURES

Článek 19

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se sítě EURES jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a), b) a c). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. b) mezi různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) transparentnost, pokud jde o volná pracovní místa, žádosti a jakékoli další související informace pro žadatele a zaměstnavatele: 32 %;

b) rozvoj služeb pro nábor a umísťování pracovníků do zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání na úrovni Unie, především prostřednictvím cílených programů mobility: 30 %;

c) přeshraniční partnerství: 18 %.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na jeden či více tematických oddílů uvedených v písmenech a), b) nebo c) nebo na jejich kombinaci.

Článek 20

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se sítě EURES rovněž tyto specifické cíle:

a) zajistit, aby volná pracovní místa, žádosti o zaměstnání a příslušné informace a rady a všechny související informace, jako jsou informace týkající se životních a pracovních podmínek, byly pro potenciální žadatele a zaměstnavatele transparentní. Toho bude dosaženo prostřednictvím jejich výměny a šíření na nadnárodní, meziregionální a přeshraniční úrovni použitím standardních forem interoperability v případě nabídky volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání a také využitím dalších vhodných prostředků, jako je individuální poradenství a odborné vedení, především v případě osob s nízkou kvalifikací;

b) podporovat poskytování služeb sítě EURES pro nábor a umísťování pracovníků do kvalitního a udržitelného zaměstnání prostřednictvím vyřizování nabídek volných pracovních míst a žádostí o zaměstnání; podpora služeb sítě EURES zahrnuje různé fáze umísťování pracovníků od přípravy před nástupem do zaměstnání až po následnou pomoc po umístění do zaměstnání s cílem zajistit úspěšné začlenění žadatele do trhu práce; tyto podpůrné služby mohou zahrnovat cílené programy mobility k obsazení volných pracovních míst v určitém odvětví, profesi, zemi nebo skupině zemí nebo pro určité skupiny pracovníků, jako jsou mladí lidé, se sklonem k mobilitě, pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba.

Článek 21

Druhy opatření

Osy týkající se sítě EURES lze použít k financování opatření k podpoře dobrovolné mobility jednotlivců v rámci Unie na spravedlivém základě a k odstranění překážek mobility, především pokud jde o:

a) rozvoj a činnosti přeshraničních partnerství sítě EURES, pokud to požadují útvary s územní odpovědností za příhraniční oblasti;

b) poskytování informací, poradenství, služeb v oblasti umisťování a náboru přeshraničních pracovníků;

c) vytvoření vícejazyčné digitální platformy pro vyřizování nabídek pracovních míst a žádostí o zaměstnání;

d) vytvoření cílených programů mobility, na základě výzev k předkládání návrhů, k obsazení volných pracovních míst tam, kde byly zjištěny nedostatky trhu práce, nebo na pomoc pracovníkům se sklonem k mobilitě a pokud byla zjištěna zřejmá ekonomická potřeba;

e) vzájemné učení mezi zúčastněnými stranami sítě EURES a odborná příprava poradců sítě EURES, včetně poradců sítě EURES pro oblast přeshraničního partnerství;

f) informační a komunikační činnosti ke zvyšování informovanosti ohledně přínosů geografické a pracovní mobility obecně a o činnostech a službách sítě EURES.

Článek 22

Spolufinancování ze strany Unie

Pokud jsou činnosti v rámci osy týkající se sítě EURES financovány na základě výzvy k předkládání návrhů, lze na ně poskytnout spolufinancování Unií, které obecně nesmí překročit 95 % celkových způsobilých výdajů. Finanční podpora přesahující tento strop smí být poskytnuta pouze v řádně odůvodněných výjimečných případech.

Článek 23

Monitorování forem mobility

S cílem stanovit negativní dopady vyplývající z geografické mobility v rámci Unie a těmto dopadům předcházet sleduje Komise spolu s členskými státy v souladu s článkem 12 nařízení (EU) č. 492/2011 pravidelně vývoj mobility a její formy.

Článek 24

Účast

1. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit:

a) členské státy;

b) země EHP v souladu s Dohodou o EHP a Švýcarská konfederace v souladu s Dohodou o volném pohybu osob mezi Evropským společenstvím a jeho členskými státy na jedné straně a Švýcarskou konfederací na straně druhé [1].

2. Osy týkající se sítě EURES se mohou účastnit všechny subjekty, účastníci a instituce určené členským státem nebo Komisí, které splňují podmínky pro účast v síti EURES, jak stanoví prováděcí rozhodnutí Komise 2012/733/EU. Mezi tyto subjekty, účastníky a instituce patří zejména:

a) celostátní, regionální a místní orgány veřejné správy;

b) služby zaměstnanosti;

c) organizace sociálních partnerů a další zúčastněné strany.

KAPITOLA III

Osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání

Článek 25

Tematické oddíly a financování

V rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání jsou podporována opatření v jednom nebo více tematických oddílech uvedených v písmenech a) a b). Orientační rozdělení prostředků vyčleněných podle čl. 5 odst. 2 písm. c) mezi různé oddíly musí po celé období programu respektovat tyto minimální procentní podíly:

a) mikrofinancování pro zranitelné skupiny a mikropodniky: 45 %;

b) sociální podnikání: 45 %.

[1] Úř. věst. L 114, 30.4.2002, s. 6.

Zbylé prostředky jsou vyčleněny na tématické oddíly uvedené v písmenech a) nebo b) nebo na jejich kombinaci.

Článek 26

Specifické cíle

Kromě obecných cílů stanovených v článku 4 má osa týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání rovněž tyto specifické cíle:

a) zvyšovat přístup k mikrofinancování a jeho dostupnost pro:

i) zranitelné osoby, které ztratily zaměstnání nebo jsou ohrožené ztrátou zaměstnání, nebo pro něž je obtížné vstoupit nebo se vrátit na trh práce, nebo jsou ohroženy sociálním vyloučením, nebo jsou sociálně vyloučeny a jsou v nevýhodné pozici z hlediska přístupu na tradiční úvěrový trh a chtějí založit nebo dále rozvíjet vlastní mikropodnik;

ii) mikropodniky, jak v období zahájení činnosti, tak i ve fázi rozvoje, zejména ty mikropodniky, které zaměstnávají osoby uvedené pod bodem i);

b) zvyšovat institucionální způsobilost poskytovatelů mikroúvěrů;

c) podporovat rozvoj trhu sociálních investic a usnadňovat sociálním podnikům přístup k finančním prostředkům tak, že se těm sociálním podnikům, jejichž roční obrat nepřesahuje 30 milionů EUR, nebo jejichž bilanční suma roční rozvahy nepřesahuje 30 milionů EUR a které nejsou subjekty kolektivního investování, zpřístupní vlastní kapitál, kvazivlastní kapitál, úvěrové nástroje a granty do výše 500 000 EUR.

Aby se zajistila doplňkovost, Komise a členské státy v rámci své oblasti působnosti úzce koordinují tato opatření s opatřeními uplatňovanými v rámci politiky soudržnosti a vnitrostátních politik.

Článek 27

Druhy opatření

Podporu mikrofinancování a sociálním podnikům, včetně budování institucionální kapacity, zejména prostřednictvím finančních nástrojů stanovených v rámci hlavy VIII části jedna finančního nařízení a grantů, lze poskytnout v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání.

Článek 28

Účast

1. Osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání se mohou účastnit veřejné a soukromé subjekty, které jsou zřízené na celostátní, regionální nebo místní úrovni v zemích uvedených v čl. 18 odst. 1 a v těchto zemích poskytují:

a) mikrofinanční prostředky pro osoby a mikropodniky; nebo

b) finanční prostředky pro sociální podniky.

2. Komise zajistí, aby tato osa byla bez jakékoli diskriminace přístupná všem veřejným a soukromým subjektům v členských státech.

3. S cílem oslovit konečné příjemce a vytvářet konkurenceschopné a životaschopné mikropodniky veřejné a soukromé subjekty, které provádějí činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), úzce spolupracují s organizacemi, včetně organizací občanské společnosti, které hájí zájmy konečných příjemců mikroúvěrů, a s organizacemi, zejména s těmi, jež podporuje ESF, a zajišťují pro tyto konečné příjemce instruktážní a školicí programy. V této souvislosti budou před vytvořením mikropodniku i po něm zajištěna dostatečná navazující opatření týkající se příjemců.

4. Veřejné a soukromé subjekty, které vykonávají činnosti uvedené v odst. 1 písm. a), udržují vysokou úroveň řízení, správy a ochrany spotřebitele v souladu se zásadami evropského kodexu správného chování pro poskytování mikroúvěrů a snažit se zabránit tomu, aby se osoby a podniky staly předluženými například v důsledku toho, že jim budou poskytovány úvěry s vysokými úrokovými sazbami nebo za podmínek, které zvyšují riziko jejich platební neschopnosti.

Článek 29

Finanční příspěvek

S výjimkou případu společných akcí musí finanční prostředky přidělené na osu týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání pokrývat celkové náklady na činnosti prováděné prostřednictvím finančních nástrojů, včetně platebních závazků vůči finančním zprostředkovatelům, například ztrát ze záruk, poplatků mezinárodním finančním subjektům za správu příspěvku Unie a včetně veškerých dalších způsobilých nákladů.

Článek 30

Správa

1. Za účelem provádění nástrojů a grantů uvedených v čl. 22a může Komise uzavřít dohody se subjekty uvedenými v čl. 139 odst. 4 finančního nařízení, a zejména s Evropskou investiční bankou a Evropským investičním fondem Tyto dohody budou obsahovat podrobná ustanovení o provádění úkolů, jimiž jsou tyto finanční subjekty pověřeny, včetně ustanovení vyjadřujících potřebu zajistit doplňkovost a koordinaci se stávajícími finančními nástroji Unie a jednotlivých zemí a rozdělit zdroje rovnoměrně mezi členské státy a další zúčastněné země. Finanční nástroje podle hlavy VIII části jedna finančního nařízení mohou být uplatňovány prostřednictvím specializovaného investičního nástroje, který lze financovat z finančních prostředků programu nebo ze zdrojů jiných investorů či z obou těchto zdrojů.

2. Účelová investiční jednotka uvedená v odstavci 1 může mimo jiné poskytovat půjčky, vlastní kapitál a nástroje pro sdílení rizika pro zprostředkovatele nebo pro přímé financování sociálních podniků nebo pro obojí. Vlastní kapitál může být poskytován mimo jiné ve formě otevřených kapitálových podílů, tichých podílů, půjček společníků nebo kombinací různých druhů kapitálových podílů vydaných investorům.

3. Podmínky, jako například úrokové sazby, pro mikroúvěry, které jsou přímo či nepřímo podporovány v rámci této osy, zohledňují přínosy takovéto podpory a jsou odůvodnitelné s ohledem na podkladová rizika a skutečné náklady financování spojené s úvěrem.

4. V souladu s čl. 140 odst. 6 finančního nařízení musí být roční splátky vytvořené jedním finančním nástrojem přiřazeny k tomuto finančnímu nástroji do 1. ledna 2024, zatímco příjmy musí být zapsány do souhrnného rozpočtu Unie až po odečtení nákladů řízení a poplatků spojených s řízením tohoto programu. U finančních nástrojů, které byly zřízeny již ve víceletém finančním rámci pro období 2007-2013, musí být roční splátky a příjmy z operací zahájených v minulém období přiřazeny k dotyčnému finančnímu nástroji ve stávajícím období.

5. Po skončení platnosti dohod uzavřených se subjekty uvedenými v odstavci 1 nebo po skončení investičního období specializovaného investičního nástroje bude doplatek splatný Unii poukázán do souhrnného rozpočtu Unie.

6. Subjekty uvedené v odstavci 1 tohoto článku a případně správci fondu uzavřou s veřejnými a soukromými subjekty uvedenými v článku 28 písemné dohody. Takové dohody stanoví, že tito veřejní a soukromí poskytovatelé musí zdroje zpřístupněné v rámci osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání používat v souladu s cíli stanovenými v článku 26 a poskytovat informace pro vypracování výročních zpráv o provádění podle článku 31.

Článek 31

Zprávy o provádění

1. Subjekty uvedené v čl. 30 odst. 1 a případně správci fondu zasílají Komisi výroční zprávy o provádění, v nichž jsou uvedeny činnosti, na které byla poskytnuta podpora, jejich finanční provádění, rozdělení a dostupnost finančních prostředků a investic v členění podle sektoru, zeměpisné oblasti a typu příjemce. Tyto zprávy rovněž objasňují přijaté nebo zamítnuté žádosti s ohledem na každý specifický cíl, smlouvy uzavřené dotyčnými veřejnými a soukromými subjekty, financovaná opatření a výsledky, i pokud jde o jejich sociální dopad, vytváření pracovních míst a udržitelnost přidělené podpory. Tyto zprávy Komise předkládá pro informaci Evropskému parlamentu.

2. Informace uvedené v těchto výročních zprávách o provádění jsou podkladem pro kontrolní zprávy podle článku 12, které jsou vypracovávané každé dva roky. Takové kontrolní zprávy musí obsahovat výroční zprávy podle čl. 8 odst. 2 rozhodnutí č. 283/2010/EU, podrobné informace o činnostech v oblasti komunikace a informace o doplňkovosti s jinými nástroji Unie, především ESF.

HLAVA III

PRACOVNÍ PROGRAMY A ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 32

Pracovní programy

Komise přijímá prováděcí akty, kterými stanoví pracovní programy pokrývající všechny tři osy. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 36 odst. 3.

Pracovní programy se stanovují v případě potřeby na průběžné tříleté období a obsahují popis opatření, která mají být financována, postupy pro výběr činností podporovaných Unií, zeměpisné pokrytí, cílové skupiny a orientační časový rámec provádění. Pracovní programy rovněž uvádí orientační informace týkající se částky vyčleněné pro každý specifický cíl a zohledňují přerozdělení finančních prostředků v souladu s článkem 33. Pracovní programy posilují soudržnost programu uvedením vazeb mezi všemi třemi osami.

Článek 33

Přerozdělení finančních prostředků pro jednotlivé osy a pro jednotlivé tématické oddíly v rámci os

Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci podle článku 34 pro přerozdělení prostředků mezi osy a jednotlivé tematické oddíly v rámci jednotlivých os, které by překračovaly orientační částky stanovené v jednotlivých případech o více než 5 % a až do výše 10 %, pokud si to vyžádá vývoj sociálně-ekonomické situace nebo zjištění hodnocení v polovině období uvedené v čl. 13 odst. 1. Přerozdělení prostředků pro tematické oddíly v rámci jednotlivých os je zohledněno v pracovních programech uvedených v článku 32.

Článek 34

Výkon přenesení pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.

2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v článku 33 je svěřena Komisi ode dne 1. ledna 2014 na dobu sedmi let.

3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v článku 33 kdykoli zrušit. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm blíže určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti jiných již platných aktů v přenesené pravomoci.

4. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.

5. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle článku 33 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 35

Dodatečná prováděcí opatření

Opatření nezbytná pro provádění programu, jako jsou kritéria hodnocení programu, včetně kritérií pro stanovení efektivnosti nákladů, jakož i způsobů šíření a předávání výsledků, se přijímají poradním postupem podle čl. 36 odst. 2.

Článek 36

Postup projednávání ve výboru

1. Komisi je nápomocen výbor. Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 4 nařízení (EU) č. 182/2011.

3. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Článek 37

Přechodná opatření

Opatření stanovená v článcích 4, 5 a 6 rozhodnutí č. 1672/2006/ES zahájená před 1. lednem 2014 se nadále řídí uvedeným rozhodnutím. Pokud jde o tato opatření, je Komisi nápomocen výbor uvedený v článku 36 tohoto nařízení.

Článek 38

Hodnocení

1. Konečné hodnocení podle čl. 13 odst. 4 tohoto nařízení musí obsahovat závěrečné hodnocení stanovené v článku 9 rozhodnutí č. 283/2010/EU.

2. Komise provede zvláštní závěrečné hodnocení osy týkající se mikrofinancování a sociálního podnikání nejpozději jeden rok po skončení platnosti dohod se subjekty.

Článek 39

Změny k rozhodnutí č. 283/2010/EU

Rozhodnutí č. 283/2010/EU se mění takto:

1) v článku 5 se odstavec 4 nahrazuje tímto:

„4. Po skončení doby platnosti nástroje mikrofinancování bude zůstatek splatný Unii poskytnut k dispozici pro mikrofinancování a podporu sociálních podniků v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1296/2013 ze dne11. prosince 2013 o programu Evropské unie pro zaměstnanost a sociální inovace („EaSI“) (*).

(*) Úř. věst. L 347, 20.12.2013, s. 238“

2) v článku 8 se zrušují odstavce 3 a 4.

Článek 40

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost prvním dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

Ve Štrasburku dne 11. prosince 2013.

Za Evropský parlament
předseda
M. SCHULZ

Za Radu
předseda
V. LEŠKEVIČIUS